

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موضوع:

پاسخ به توجیهات بی اساس احمد اسماعیل بصری پیرامون آیه ان
الانسان لفی خسر

ارائه دهنده:

برادر سید بحر العلوم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

اللهم صل على محمد المصطفى و على المرتضى و فاطمه الزهراء و الحسن الرضا و الحسين المصفى و
جمعى الأئمة مصابيح الدجاء

اللهم عجل لوليک الفرج

عرض سلام و خسته نباشید خدمت همه دوستان و بزرگواران حاضر در گروه
با کمک و یاری از خداوند متعال و زیر سایه صاحب الزمان عجل الله تعالى فرجه
الشريف

برآن شدیم تا پاسخی دهیم در مورد مطلبی که امام فبسیوکی مطرح کرده
جناب احمد اسماعیل بصری

در کتاب متشابهات جلد سوم در سوال ۱۰۹ گفت
که انسانیکه در خسaran است آن علی است در نسبت مقام پیامبر
وبعد برای جواب دادن این کفر عظیم

تاویلاتی در جلد دیگر کتابش گفت و اتباع لجاج اوهم این تأویل مسخره را پیراهن عثمان
کردند و گفتند امامشان توهین نکرده اند

قصد کردیم تا پاسخ این تاویلات را بدھیم که جایی نمایند برای این تاویلات خنده دار.
و مشت محکمی بر دهان اتباع لجاج بزنیم و تثبیت کفر امامشان را بکنیم كما فی الساق
که معلوم بود

اما تاویلاتی که اتباع برای این کفر میکنند به شرح زیر است که تک تک به نقد آن
میپردازیم ان شاء الله

۱_ اهل بیت یک آیه را به اشکال مختلف تفسیر میکنند
اما جواب

اولا نا میبینیم

که در هرجاییکه روایتی در مورد این سوره آمده است اصلا همچنین تعبیری نکرده اند

حال روایت هایی مبنی بر تأویل این سوره:

تفسیر فرات کوفی صفحه ٦٠٧

قال: حدثنا أبو القاسم العلوی قال: حدثنا فرات معنعا:

عن أبي عبد الله [الصادق]. أ] عليه السلام في قوله[ر: قول الله تعالى: (إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر) قال: ﴿استثنى الله تعالى أهل صفوته من خلقه حيث قال﴾: (إن الإنسان لفي خسر إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات) ﴿أدوا الفرائض﴾ (وتواصوا بالحق) الولاية وأوصوا ذراريهم ومن خلفوا بالولاية وبالصبر عليها.

﴿تفسیر قمی جلد دوم صفحه ٤٣﴾.

حدثنا محمد بن جعفر قال: حدثنا يحيى بن زكرياء عن علي بن حسان عن عبد الرحمن بن كثير عن أبي عبد الله عليه السلام في قوله: (إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر) فقال: استثنى أهل صفوته من خلقه حيث قال: إن الإنسان لفي خسر إلا الذين آمنوا بولاية علي أمير المؤمنين عليه السلام﴾ وتواصوا بالحق ذرياتهم ومن خلفوا بالولاية وتواصوا بها وصبروا عليها

امام صادق عليه السلام میفرمایند :

خداوند اهل برگزیده اش را جدا کرد زمانیکه گفت همانا انسان در خسaran است﴿ مگر کسانیکه ایمان آوردن به ولايت علی بن ابی طالب عليه السلام و توصیه کنند به حق فرزندانشان و کسی که مخالفت کند به ولايت توصیه کنند به ایشان و صبر کنند برایشان

كمال الدين صفحه ٦٥٦

حدثنا أحمد بن هارون القاضي ، وجعفر بن محمد بن مسروor ، وعلي بن - الحسين بن شاذویه المؤدب رضی الله عنهم قالوا: حدثنا محمد بن عبد الله بن جعفر بن - جامع الحميري

قال: حدثنا أبي، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب الدقاق، عن محمد بن سنان، عن المفضل بن عمر قال: سألت الصادق جعفر بن محمد عليهما السلام عن قول الله عز وجل: " والعصر إن الإنسان لفي خسر " قال عليه السلام: العصر عصر خروج القائم عليه السلام " إن الإنسان لفي خسر " يعني أعداءنا " إلا الذين آمنوا " يعني بآياتنا " و عملوا الصالحات " يعني بمواساة الأخوان " وتواصوا بالحق " يعني بالإمامية " وتواصوا بالصبر " يعني في الفقرة .

امام صادق عليه السلام ميفرمایند:

عصر عصر قائم است

و انسان در خسران دشمنان ما اند مگر کسانی که ایمان آورده اند یعنی به آیات ما و عمل میکنند به صالحات یعنی به مساوی بودن برادران و توصیه میکنند به حق یعنی به امامت و توصیه می کنند به صبر یعنی به فترت از احادیث بالا چند نکته معلوم است

الف) او لا خداوند اهل برگزیده اش را جدا کرده از خلقش پس مصدق کلمه انسان معصوم نیست

!! مگر اتباع امیر المؤمنین را معصوم ندانند !!

ب) در روایات بالا معلوم میشود

که هیچ برداشتی به این مضمون از این آیه نشده

پس به چه دلیلی همچین برداشتی از این حدیث میشود؟

۲ در آیه ۲۶ سوره بقره آمده مثلاً ما بعوضة و ..

و در حدیث آمده که پیامبر فرمودند من نسبت به خداوند مانند پشه هستم نسبت به خداوند و على هم پشه ای است در سرای مملکت خداوند

ابتدا آیه ۲۶ سوره بقره را بیاوریم

سوره البقرة

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَخِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعْوَضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضْلِلُ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
وَمَا يُضْلِلُ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ [٢٦] خدا ابایی ندارد که به پشه و کمتر از آن مثل بزند. آنان
که ایمان آورده‌اند می‌دانند که آن مثل درست و از جانب پروردگار آنهاست. و امّا کافران
می‌گویند که خدا از این مثل چه می‌خواسته است؟ بسیاری را بدان گمراه می‌کند و
بسیاری را هدایت. امّا تنها فاسقان را گمراه می‌کند. (٢٦)

و اما حدیث استدلالی اینها

تفسیر منسوب به امام حسن عسکری علیه السلام

صفحه ٢٠٨

قال الباقر علیه السلام: ومن سمانا بأسمائنا ولقبنا بالألقابنا ولم يسم أضدادنا بأسمائنا ولم
يلقبهم بالألقابنا إلا عند الضرورة التي عند مثلها نسمي نحن، وللقب أعداءنا بأسمائنا وألقابنا،
فإن الله عز وجل يقول لنا يوم القيمة:

اقترحوا لأوليائكم هؤلاء ما تعينونهم به.

فتقترح لهم على الله عز وجل ما يكون قدر الدنيا كلها فيه كقدر خردلة في السماوات
والأرض، فيعطيهم الله تعالى إياه، ويضاعفه لهم [أضعافاً] مضاعفات.

فقيل للباقر علیه السلام: فان بعض من يتحل موالاتكم يزعم أن البعوضة على علیه السلام
وأن ما فوقها - وهو الذباب - محمد رسول الله صلی الله علیه وآلہ.

فقال الباقر علیه السلام: سمع هؤلاء شيئاً [و] لم يضعوه على وجهه.

إنما كان رسول الله صلی الله علیه وآلہ قاعدا ذات يوم هو وعلی علیه السلام إذ سمع قائلًا
يقول:

ما شاء الله وشاء محمد، وسمع آخر يقول: ما شاء الله، وشاء علي.

فقال رسول الله صلی الله علیه وآلہ: لا تقرنوا محمدا و [لا] علیا بالله عز وجل ولكن قولوا:
ما شاء الله ثم [شاء محمد ما شاء الله ثم] شاء علي.

إن مشية الله هي القاهرة التي لا تساوى، ولا تكافأ ولا تدانى.

وما محمد رسول الله في [دين] الله وفي قدرته إلا كذبابة تطير في هذه الممالك الواسعة.

وما على عليه السلام في [دين] الله وفي قدرته إلا كبعوضة في جملة هذه الممالك.
مع أن فضل الله تعالى على محمد وعلى هو الفضل الذي لا يفي به فضله على جميع خلقه
من أول الدهر إلى آخره.

هذا ما قال رسول الله صلى الله عليه وآلـهـ في ذكر الذباب والبعوضة في هذا المكان فلا
يدخل في قوله: (إن الله لا يستحي أن يضرب مثلاً ما بعوضة).

حضرت امام محمد باقر عليه السلام فرمود:

هر کس ما را به اسم های شایسته ما، نام نهد و به لقب های بایسته ما، لقب دهد و نام
های در خور مارا بر دشمنانم نگذارد و لقب های مارا به آنان ندهد، به جز به هنگام
ضرورت که ما خود نیز در این هنگام، ناگزیر دشمنانم را به اسم ها و لقب های
خودمان نام و لقب می دهیم؛ در روز قیامت خداوند متعال در باره چنین کسی به ما می
فرماید: برای این دوستانتان هر آن چه می خواهید بطلبید تا به آن یاریشان کنید و ما
برای آنها از درگاه خداوند عز و جل آن چنان طلبی کنیم که زمین و هر آن چه در
اوست در برابر آن همچون خردی در برابر آسمان ها و زمین باشد و خداوند متعال آن
را بلکه چندین و چند برابر آن را به ایشان ارزانی دارد. به حضرت امام محمد باقر
علیه السلام گفتند: ~~برخی~~ کسان که خود را دوستدار شما می دانند گمان می کنند منظور
از پشه، علي عليه السلام و منظور از فراتر از آن یعنی مگس، محمد صلی الله عليه و
آلـهـ است. حضرت فرمود: آنان چیزی در این باره شنیده اند، اما در جای خود قرارش
نمی دهند.

روزی رسول خدا صلی الله عليه و آلـهـ در کنار علي عليه السلام ایستاده بود. ناگهان
شنید که کسی می گوید: هر چه خدا و محمد بخواهند و کس دیگری می گوید: هر چه
خدا و علي بخواهند. رسول خدا صلی الله عليه و آلـهـ به آنها فرمود: محمد و علي را با
خدای متعال یکی نکنید بلکه بگویید: هر چه خدا بخواهد، سپس محمد بخواهد و هر چه
خدا بخواهد سپس، علي بخواهد. خواست خداوند، خواست چیره ایست که هیچ چیز با آن
برابری و هم پایی و نزدیکی نمی کند و ~~و~~ محمد رسول خدا صلی الله عليه و آلـهـ در برابر
خداوند و قدرت او تنها همچون مگسی است که در این جاده های فراخ در پرواز است و
علي عليه السلام در برابر خداوند و قدرت او تنها چون پشه ایست که در تمامی این جاده
ها در پرواز است،

جز این که لطف خدای متعال بر محمد و علي آن چنان است که لطف او به تمامی
بندگانش با آن همسان نشود. این چیزی است که رسول خدا صلی الله عليه و آلـهـ در چنین

جایگاهی با یاد کردن از مگس و پشه فرمود. پس ربطی به این کلام خداوند متعال ندارد:
«إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعْوَذَةً»

اما جواب

باید به حال این جماعت تاسف خورد که همچین دلیل هایی برای خود می آورند!!!

در متن حدیث استدلالی خودشان نیز آمده که به امام باقر علیه السلام میگویند که بعضی گفته اند پشه امیر المؤمنین علی علیه السلام و مافوقش که مگس است پیامبر است

امام در پاسخ میفرمایند مردم چیزی شنیده اند اما آنرا در جای خود قرار نداده اند

!!یعنی درست نیست این تعبیر!!

بعد از قول پیامبر میفرمایند

که پیامبر و حضرت علی هردو در سرای مملکت الهی همچون پشه یا مگس اند

﴿دقت کنید در پیشگاه خداوند نه پیشگاه پیامبر ﴾

و این اتباع با این جمله رسول بیشتر مفتضح میشوند که در ادامه میفرمایند

﴿جز اینکه لطف خداوند متعال بر محمد و علی آن چنان است که لطف او به تمامی بندگانش با آن همسان نشود

بله خود نبی در همین حدیث میفرمایند که من و علی در پیشگاه خدا یکی هستیم

و نیز پیامبر اینجا صریحاً نفی میکنند که بعوضة علی و مافوقش خودایشان است واقعاً جای تعجب دارد که مارقین به همچین چیزی استدلال نموده اند

و باز گفته میشود این مثل نسبت در پیشگاه باری تعالی است و نسبت به مقام خداوند عزوچل است و نه کس دیگر

۳_ خسران زمانی است که پیامبر و علی علیهم السلام نور بودند و انسان علی است که نسبت به عظمت پیامبر هیچ است

اما جواب

بهتر است که ما معنای لغوی خسران را بیان کنیم تا معلوم شود در حقیقت چه کسی در خسران است

معجم الرائد کلمه خسaran را به هلاکت و گمراهی معنا کرده است و همینطور معجم الغنی اینطور معنا کرده است

☒ خسر الرجل= خسaran کرد مرد و هلک به معنای هلاک شدن و ضلّ به معنای گمراهی ☒

و در لغتنامه معین آمده

☒ زیانکاری و زیانمندی ☒ و در کتب های دیگر نیز این معانی وارد شده است

حال سوال میکنیم از امام فیسبوکی؟!

!! علی چه ضرر و زیانی نسبت به پیامبر کرده اند؟

احادیث متواتری از سنی و شیعه وارد شده است مبنی بر حب و محبت پیامبر نسبت به امیر المؤمنین و نیز بالعکس

- انا و علی من شجره واحده
- و یا یا علی انت اخی و وارثی و وصی
- و نیز یا علی انت منی بمنزلة هارون من موسی إلا أنه لأنبی بعدی

و کثرت این احادیث آنقدر هست که نیاز به منبع نداشته باشد

احمد اسماعیل پاسخگو این کفر عظیم باشد که امام علی علیه السلام چه ضرر و گمراهی را متحمل شده

مگر آنکه اتباع احمقش باز دست به تاویلات بی اساس ببرند و خسaran را نیز معنا کنند
۴ پیامبر در حدیثی فرموده اند که اول نور من خلق شد (بحار الأنوار جلد ۲۵ صفحه ۲۲)

اما در پاسخ به این مطلب باید گفته شود که اولاً

اگر در جایی فرموده اند که اول من خلق شده ام پشت سر ایشان امیر المؤمنین آمده که هردو از یک چیز خلق شده اند

و کثرت احادیثی که پیامبر فرمود اند من و علی از یک نور خلق شده ایم ☒ بسیار است
برای مثال به احادیث زیر اشاره میکنیم

- و به تحقیق دانستید همانا من أفضل انبیاء هستم
 - و همانا من و علی از یک نور واحد خلق شدیم
 - و همانا نور ما شنیده میشد تسبیح کردنش
 - از صلب های پدران ما و شکم های مادران ما در هر عصر و زمانی تا زمان
- عبد المطلب

که تقسیم شد نور ما به ۲ نصف یکی به سوی عبدالله (پدرم) و دیگری به سوی ابی طالب... ☒

الباب الأول في معاجز الإمام أمير المؤمنين علي بن أبي طالب - عليه السلام -
وعيسى بن مريم - عليه السلام - إد نعم امه
(٤) عند ولادته وقصته مشهورة [+] (فناداها من تحتها أن لا تحزني قد جعل ربك تحتك سريا) *
(٥) الآية * (والسلام علي ٦) يوم ولدت ويوم ابعث حيا) * (٧).

وقد علمتم (جميعا) (٨) أني أفضل الأنبياء، وقد خلقت أنا وعلي من نور واحد، وان نورنا كان يسمع تسبيحه من أصلاب آباءٍ وبطون أمهاتنا في كل عصر وزمان إلى عبد المطلب [فكان نورنا يظهر في آبائنا فلما وصل إلى عبد المطلب] (٩)
انقسم النور نصفين: نصف إلى عبد الله، ونصف إلى

من و على از نوری واحد خلق شده ایم

في مدح علي وأولاده عليهم السلام

" ٢١٧ - وبإسناده قال قال رسول الله " ص "

الأئمة من ولد الحسين عليه السلام من أطاعهم
فقد أطاع الله ومن عصاهم فقد عصى الله عز
وجل هم العروة الوثقى وهم الوسيلة إلى الله

عز وجل ٢١٨ - وبهذا الاسناد قال قال رسول
الله " ص " أنت يا علي وولدك خير الله من
خلقه

" ٢١٩ - وبإسناده قال قال رسول الله " ص "

خلق... أنا وعلي من نور واحد

(١) الصفح: التجاوز

٦٣

• ودر کتاب بحار الأنوار جلد ٣٥ صفحه ٣٤

قال: إن الله عز وجل خلقني وعليها فاطمة والحسن والحسين قبل أن يخلق الدنيا بسبعة
آلاف عام،

همانا خداوند خلق کرد مرا و علی و فاطمه و حسن و حسین را قبل از اینکه خلق کند
دنیارا به ۷۰۰۰ هزار سال

• ودر همین صفحه باز آمده

قال رسول الله صلی الله علیه وآلہ خلقت أنا وعلی من نور واحد
من و علی از یک نور خلق شده ایم

• ودر همین جلد صفحه ۳۵

قال النبي صلی الله علیه وآلہ لعلی علیه السلام: الناس من أشجار شتی، وأنا وأنت من
شجرة واحدة

پیامبر به امیر المؤمنین فرمود مردم از درختانی دیگر و من و تو از درختی واحد هستیم
و میبینیم در کثیر روایات آمده که پیامبر و امیر المؤمنین از یک نور خلق شده اند
و باز هم بر فرض قبول این ترتیب مقامی بین ایشان هیچ دلیلی مبنی بر خسر و ضرر
نیست!!

۵_ قرآن تاویلاتی دارد

امام صادق (ع) فرمود : ان للقرآن تاویلا و منه ما قد جاء و منه ما لم يجيء فإذا وقع
التاویل في زمان امام من الائمه عرفه امام ذلك الزمان.

(بصائرالدرجات ، ج ۱ ، ص ۱۹۵)

قطعاً قرآن تاویلی دارد ، برخی از آن محقق شده و (زمان وقوع) برخی هنوز نیامده ،
پس هنگامی که تاویل آن در زمان امامی از امامان واقع شود ، امام آن زمان آن را
خواهد دانست.

و امروز امام مهدی (ع) از طریق فرستاده خویش -سیداحمدالحسن (ع)- این تاویل را
بیان کرده اند.

اما پاسخ

اولاً جای اشکال است که در همین حدیث آمده امام آن زمان میداند آن تاویل را و اتباع
میگویند امروز امام مهدی به واسطه جانشینش اینرا گفته

خب در اینجا مطرح میشود که حدیث گفته امام آن زمان و امام زمان ما معلوم است

و در ضمن حديث نگفته امام یا وصی امام
و باز هم جای اشکال همیشگی است که احمد اسماعیل هیچ ربطی به وصایت امام ندارد
ثانياً ما هرجا در قرآن کلمه خسران را دیدیم اندر احوال کافران و... بوده است و حدیث
داریم امیر المؤمنین (ع) می فرماید:

القرآن يفسر بعضه ببعض ينطق بعضه ببعض ، و يشهد بعضه على بعض
نهج البلاغه ، صبحى صالح ، خطبه / ١٣٣ .

حال چند مثال میزنیم

﴿سوره شوری﴾

﴿وَتَرَاهُمْ يُعَرِّضُونَ عَلَيْهَا حَاسِبِينَ مِنَ الْذُّلُّ يُنْظَرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ
الْحَاسِرِينَ الَّذِينَ حَسِرُوا أَنفُسُهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ [٤٥]﴾
آنها را می بینی که به جهنم می برند. ترسان و ذلیل از گوشه چشم نگاهی دزدیده می کنند.
کسانی که ایمان آورده بودند می گویند: اینان خود و کسانشان را در روز قیامت بر باد
دادند. آگاه باش که ستمکاران در عذاب دائم خواهند بود. (۴۵)

؟! در این آیه خسران برای ظالمین آمده است؟!

و در ادامه سوره غافر

﴿فَلَمْ يَأْكُلْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بِأَسْنَانِ سُنَّتِ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ [٨٥]﴾
اما بدان هنگام که عذاب ما را دیدند دیگر ایمانشان برایشان سودی نبخشید. این
سنت خداست در رفتار با بندگانش. و کافران در آن روز زیان کردند. (۸۵)

باز میبینیم خسران برای کافران بکار برده شده

سوره الانعام

قدْ حَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءَ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا
فيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أُوزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَرَزُونَ [٣١] زیان کردند آنها یی که
دیدار با خدا را دروغ پنداشتند. و چون قیامت به ناگهان فرا رسید، گویند: ای حسرتا بر

ما به خاطر تقصیری که کردیم. اینان بار گناهانشان را بر پشت می‌کشند. هان، چه بد
باری را بر دوش می‌کشند. (۳۱)

﴿باز میبینیم که خسaran اینجا برای کاذبین بکار رفته﴾

سوره الجاثیة

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطَلُونَ [۲۷] از آن خداوند
است فرمانروایی آسمان و زمین. و آن روز که قیامت بر پا شود، اهل باطل زیان خواهد
کرد. (۲۷)

و نیز میبینیم که اینجا هم خسaran برای اهل باطل است
در این چندین آیه دیدید که خسaran برای کاذبین باطلین و کافرین بکار رفته است پس
دلیل اینهمه تأویل چیست بر چه اساسی؟؟

و عدل قرآن که نیز ائمه اطهار علیهم السلام باشند همچنین تفسیری نکرده اند
همانطور که چند تفسیر روایی گفته شد

!! ﴿نکته مهم !!﴾

در اینجا با برداشت این آقا این نتیجه گرفته میشود که تمام ائمه در خسaran است چون
کلهم نور واحد اند پس چطور میشود که کل امامان ما در خسaran اند در صورتیکه در
حدیث آمده استثنی الله اهل صفوته خدا اهل برگزیده اش را جدا کرده از خلقش و منظور
اعدا ائمه است نه خودشان

پس توجیهی نیست بر این کفر عظیم احمد اسماعیل بصری

زیرا نه قرآن و نه عترت همچنین برداشتی نکرده اندو تک این جملات بعض امیر
المؤمنین است و بس

به چند نمونه مثال میزنیم

عيون أخبار الرضا جلد اول صفحة ۶۸

عن علي عليه السلام. قال: قال النبي (ص): محبك محبني و مبغضك مبغضي.

امیر المؤمنین فرمود که پیامبر فرمودند دوستدار تو دوستدار من و دشمن تو دشمن من است.

و در همان صفحه

عن علی علیه السلام، قال: قال النبي (ص) لا يحب عليا إلا مؤمن ولا يبغضه إلا كافر.
امیر المؤمنین فرمود که پیامبر فرمودند دوستدارد علی را الا مومن و بغض ندارد علی را الا کافر.

﴿ و يا دركتاب كمال الدين صفحه ٢٦١ ﴾

وأنا وعلي أبوا هذه الأمة. من عرفنا فقد عرف الله عز وجل، ومن أنكرنا فقد أنكر الله عز وجل.

من و على دو پدر این امت هستیم کسی که مارا شناخت خدارا شناخته و کسی که مارا انکار کرد خدارا انکار کرده.

﴿ و نيز در كتاب مدینه المعاجز جلد دوم صفحه ٧ ﴾

قال ابن عباس: فقلت: يا رسول الله أوصني، فقال: عليك بمودة علي بن أبي طالب، والذي بعثني بالحق نبيا لا يقبل الله من عبد حسنة حتى يسأله عن حب علي بن أبي طالب
أبن عباس به پیامبر گفت يا رسول الله توصيه ای کن مرا.

فرمودند : بر تو باد به دوستی علی بن ابی طالب و قسم به کسی که مبعوث کرد مرا به حق نبی، قبول نمیکند خدا از بنده ای حسنے اس را تا اینکه سوال میکند از او از حب علی بن ابی طالب

و در ادامه حدیث آمده

يا بن عباس، والذي بعثني بالحق نبيا إن النار لأشد عصبا على مبغض علي منها على من زعم أن الله ولدا.

ای ابن عباس قسم به کسی که مبعوث کرد مرا به حق نبی، همانا آتش به تاکید شدید است
بر مبغض علی مثل آنکه گمان کند برای خدا فرزندی است.

(مبعض علی مثل کسی است که گمان کند خدا فرزند دارد)

در پایین ۲ کتاب قرآن کریم و کمال الدین را میبینیم و برداشت از خسر

کتاب الله و عترتی

باب الثامن والخمسون توازير الكتاب

بن جعفر بن - جامع الحميري قال: حدثنا أبي، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب الدقاق، عن محمد بن سنان، عن المفضل بن عمر قال: سألت الصادق جعفر بن محمد عليهما السلام عن قول الله عز وجل: "والعمر إن الإنسان لفي خسر" قال عليه السلام: "العمر عمر خروج القائم عليه السلام" إن الإنسان لفي خسر" يعني أعداءنا "إلا الذين آمنوا" يعني بآياتنا" و عملا الصالحات "يعني بمواساة الأخوان" وتساؤلا بالحق" يعني بالإمامية "وتساؤلا بالصبر" يعني في القراءة.

قال مصنف هذا الكتاب رضي الله عنه: إن قوما قالوا بالقراءة وأحدجوها بها، وزعموا أن الإمامة متقطعة كما انقطعت النبوة والرسالة من نبي إلى نبي ورسول إلى رسول بعد محمد صلى الله عليه وأله.

فأقول وبالله التوفيق: إن هذا القول مخالف للحق لكنه الروايات التي وردت أن الأرض لا تخلو من حجة

٦٥٦

سورة غافر

وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يَنْفُضْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ إِلَّا يُشَوِّلُ أَنْ يَأْتِي يَأْتِي
إِلَيْهِنَّ اللَّهُ قَدَّرَ جَاهَ أَمْرَ اللَّهِ فِي الْحَقِّ وَخَيْرِ
هَذِهِ الْمُسْطَبَلُونَ (٧٨) اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكِبُوهَا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (٧٩) وَلَكُمْ فِيهَا عَنْافِجُ
وَنَطَلَتُوهَا عَلَيْنَا حَاجَةً فِي حَسْوَرَتِكُمْ وَعَلَيْهَا تَعْلَى اللَّهُ
تُحْكَمُونَ (٨٠) وَبِرِيدَمْ أَيْتَهُ فَإِنَّ أَيَّتَ اللَّهَ تُكَوِّنُونَ
(٨١) أَقْلَمْ تَسِيَّرُوا فِي الْأَرْضِ فَيُنْظَرُوا كُلُّنَا كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَقْدَرُ فُؤَادًا فِي
الْأَرْضِ كَمَا أَكْنَى عَنْهُمْ عَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (٨٢) فَلَمَّا
جَاءَهُمْ مُرْسَلُمْ بِالْبَيْنَاتِ فَرَسِخُوا بِمَا عَلِمُوا مِنَ الْعِلْمِ
وَخَانُوا بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَغْرِفُونَ (٨٣) فَلَمَّا رَأَيْا بَاسِتَ
قَاتُوا أَمْنًا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرُوا مَا كَانُوا بِهِ مُشْرِكُونَ
(٨٤) قَلْمَ بَكَ يَنْقَمِمُهُ إِعْلَمُهُ لَمْ يَأْتِ بِأَسْنَانَ شَهَدَ اللَّهُ
الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادَهُ وَخَيْرِ هَذِهِ الْكَافِرُونَ (٨٥)

٦٧١

اما احوال مارقينی که بلدند با بازی با آیات و روایات امر را بر شیعیان مشتبه کنند را هم معصومین فرموده اند که به نمونه ای از آنها اشاره میکنیم

تفسیر عیاشی جلد اول صفحه ۱۷ و ۱۸

عن أبي عبد الله عليه السلام...

ومن فسر [برأيه] آية من كتاب الله فقد كفر

امام صادق عليه السلام :

کسی که آیه ای از کتاب خدارا به رأی و نظر خودش تفسیر کند کافر است.

پس در نتیجه احمد اسماعیل

ضد کتاب خدا و معصومین عليهم السلام حرف زده و بغضش را به أمير المؤمنين ابراز
کرده است

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته ☺